
STSJ d'Andalusia de 22 de gener de 2009, recurs 121/2008

Concepte d'accident de treball i millora voluntària: mort per parada cardio-respiratòria en el lloc de treball (accés al text de la sentència)

En aquesta sentència es reclama el pagament d'una indemnització prevista en conveni col·lectiu –millora voluntària– quan un treballador mor al seu lloc de treball i l'informe mèdic assenyala que potser s'ha produït un infart, però que no es descarten altres causes. L'entitat asseguradora es nega a pagar la indemnització al·legant que la pòlissa exclou expressament l'infart.

El Tribunal entén que, en aquest cas, també entraria en joc la presumpció de laboralitat de l'art. 153.3 LGSS, precepte que preveu que la relació de causalitat entre el treball prestat per compte aliè i la lesió es presumirà, excepte prova en contra, quan el treballador pateixi les lesions durant el temps i en el lloc de treball, presumpció que a la pràctica no opera tant com un instrument processal sinó més bé com un principi favorable a la qualificació com accident de treball de la lesió que pateix un treballador per compte aliè. Si la presumpció legal prevista és aplicable al cas, qui pretengui fer valer l'existència de la relació de causalitat entre el treball i la malaltia, sent la part contrària l'encarregada de desvirtuar-la.

Donat que el treballador va morir quan prestava els seus serveis, dins de la seva jornada i al lloc de treball, l'aplicació de la presumpció comporta la qualificació com accident de treball i, per tant, el dret a la millora voluntària. També, considera inaplicable –per restrictiva– la previsió recollida a la pòlissa d'assegurança segons la qual la contingència havia de ser declarada exclusivament per un òrgan administratiu (UVAMI).